

Αγαπητέ Δημήτρη Αναστασιάδη

Δρασκέλισες γι' αλλού... Σε άλλες ουράνιες στράτες σε ταξίδεψαν οι νόμοι της φύσης και της ζωής. Η σάρκινη υπόστασή σου δεν τα κατάφερε να κρατήσει στη γη τη ζωοδότρα ψυχή σου, που τώρα πορεύεται προς τα ουράνια... Ποιος τάχα τον κόσμο μας διαφεντεύει;

Οι φίλοι που φεύγουν για το μεγάλο ταξίδι της μνήμης, παίρνουν στις αποσκευές τους και κάτι δικό μας, που φεύγει και αυτό μαζί τους και χάνεται. Δεν είμαστε πια οι ίδιοι. Κάτι λείπει από τον εαυτό μας. Δεν είναι μόνο το κενό και η απουσία και η σιωπή που μένουν και που είσαι ανήμπορος να τα γεμίσεις. Λείπει κάτι άυλο, απροσδιόριστο, αιθέριο που το είχες και πια δεν το έχεις.

Αποχαιρετούμε σήμερα το ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ, ένα υπέροχο άνθρωπο, ένα εξαιρετικό επιχειρηματία ένα καταπληκτικό οικογενειάρχη, ένα μεγάλο ευεργέτη του τόπου μας, που έπεσε μαχόμενος επί πολύ καιρό απέναντι σε εχθρό ανίκητο, διδάσκοντας αξιοπρέπεια, γενναιότητα και σοφία της ζωής, στα μέτρα και τις αξίες που, συνήθως, δε λογαριάζουμε όσο και όταν πρέπει, επειδή νομίζουμε πως έχουμε καιρό.

Αποτελεί προνόμιο για το Δήμο μας, για την τοπική μας κοινωνία, να διαθέτει στις γραμμές της ξεχωριστούς πολίτες με ανάστημα και ήθος, εμπορούμενους από δημόσιο πνεύμα και δέσμευση για προσφορά. Πολίτες που διακρίνονται για την ανιδιοτέλεια, τη σεμνότητα, τη μετριοφροσύνη και το αίσθημα ευθύνης απέναντι στον τόπο τους και στην κοινωνία γενικότερα. Αυτά τα γνωρίσματα χαρακτήριζαν διαχρονικά τον Δημήτριο Αναστασιάδη και τον κατέστησαν παράδειγμα χρηστού πολίτη στην υπηρεσία του Δήμου και του κοινωνικού συνόλου. Με έμφυτη ευγένεια και πνευματική καλλιέργεια, με διακριτικότητα, χωρίς έπαρση και χωρίς θόρυβο αυτοπροβολής, ο Δημήτριος Αναστασιάδης ήταν για την Τερπνή, αλλά και για την ευρύτερη περιοχή, ο εμπνευστής και καταλύτης για πολλά σημαντικά έργα και πρωτοβουλίες. Το Γυμνάσιο – Λύκειο Τερπνής, το Νηπιαγωγείο Τερπνής, ο Ιερός Ναός των Τριών Ιεραρχών και η τελευταία πράξη αγάπης, ο Οίκος Φροντίδας Ηλικιωμένων, είναι ορισμένα μόνο από τα έργα που μας αφήνει ως παρακαταθήκη.

Ο Δημήτρης έφυγε για πάντα... Χωρίς να προλάβουμε ποτέ να του πούμε πόσο περήφανοι νιώθουμε για εκείνον. Χωρίς να προλάβουμε ποτέ να του εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας για τα όσα έκανε για τον τόπο μας...

Και τώρα γύρω υψώθηκαν τείχη. Μέσα στα τείχη ένα από τα πιο ελεύθερα, τα πιο ζωντανά, τα πιο παραγωγικά πνεύματα που γνωρίσαμε ποτέ... Μακάρι ο τόπος αυτός να γεννήσει πολλούς Αναστασιάδηδες. Με τη δύναμη του πνεύματος και τις αξίες που είχε εκείνος. Το παράδειγμα του ας μας κάνει όλους πιο δυνατούς. Ας διώξει μακριά τους φόβους μας, ας μας κάνει πιο υπεύθυνους και προβληματισμένους. Ας μας κάνει πιο ελεύθερους, πιο ενεργούς και ας μας φέρει ένα βήμα πιο κοντά στα όνειρά μας.

Φεύγεις Δημήτρη μετά από ένα σκληρό αγώνα που κανείς δε βγαίνει νικητής, αφήνοντας παρακαταθήκη την αγάπη για τον τόπο σου, την αγάπη για τους ανθρώπους του και τη μακροχρόνια προσφορά σου.

Κέρδισες την καταξίωση στον αγώνα της ζωής και θα παραμείνεις στη μνήμη μας και στην καρδιά μας.

Καλό σου ταξίδι αγαπημένε συνδημότη.

Καλό κατευόδιο, ακούραστε δημιουργέ και μέγале ευεργέτη ΔΗΜΗΤΡΗ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ.

Αιωνία σου η μνήμη.